

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 czerwca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił ponownego ustalenia kapitału początkowego M. B. na dzień 1 stycznia 1999 roku wskazując, że przedłożone zaświadczenie z Urzędu Pracy nie powoduje zmiany naliczenia kapitału początkowego. Okres pobierania zasiłku został zaliczony decyzją z dnia 17 marca 2016 roku.

(decyzja k. 67 akt ZUS).

W dniu 13 lipca 2016 roku M. B. złożył odwołanie od powyższej decyzji, wskazał, że nie zgadza się z przedstawionymi przez organ rentowy wyliczeniami jego kapitału początkowego, ponieważ nie jest to zgodne z przedłożonymi świadectwami pracy. W związku z tym wniósł o ponowne przeanalizowanie jego okresów zatrudnienia tj.:

- od 3 września 1973 roku do 20 czerwca 1974 roku - szkoła zawodowa w zawodzie spawacz (wpis do ksiąteczki ubezpieczeniowej);
- od 1 września 1974 roku do 20 czerwca 1976 roku - szkoła w zawodzie murarz pieców przemysłowych (wpis do ksiąteczki ubezpieczeniowej);
- od 21 czerwca 1976 roku do 31 marca 1991 roku - świadectwo pracy (...) Przedsiębiorstwo (...);
- od 4 kwietnia 1991 roku do 28 lutego 1994 roku - świadectwo pracy TermoChem;
- od 1 marca 1994 roku do 14 czerwca 1994 roku - bezrobotny z prawem do zasiłku;
- od 15 czerwca 1994 roku do 31 grudnia 1994 roku świadectwo pracy TermoChem;
- od 2 stycznia 1995 roku do 5 marca 1995 roku - chorobowe;
- od 7 marca 1995 roku do 30 czerwca 2006 roku - świadectwo pracy (...) Sp. z o.o.

Mając powyższe na uwadze wnioskodawca wniósł o ponowne przeliczenie okresów jego zatrudnienia, w szczególności do dnia 31 grudnia 1998 roku, gdyż nie zgadza się to z wyliczeniem przedstawionym przez organ rentowy.

(odwołanie k. 2).

Odpowiadając na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Zakład podniósł, że nie kwestionował żadnego z dokumentów złożonych do wniosku. Wszystkie okresy zatrudnienia na które zostały przedłożone świadectwa pracy zostały uwzględnione, również okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych wynikający z załączonego do wniosku z dnia 31 marca 2016 roku zaświadczenia został już zaliczony decyzją z dnia 17 marca 2016 roku. Prawdopodobna różnica w obliczeniu stażu pracy przez wnioskodawcę a organ rentowy jest taka, iż M. B. nie uwzględnił w stażu okresu urlopu bezpłatnego od 15 września 1987 roku do 17 września 1987 roku i od 13 grudnia 1988 roku do 24 lutego 1989 roku, który to okres organ rentowy wyłączy. Budowa eksportowa została potwierdzona w okresie 18 września 1987 roku do 12 grudnia 1988 roku i ten okres został doliczony jako składkowy. Ponadto w pozostałych okresach wyłączono okresy zwolnień lekarskich, zaliczając je jako okresy nieskładkowe. Oznacza to, że okresy składkowe nieskładkowe przyjęte do ustalenia kapitału początkowego są prawidłowe - zgodne przedłożonymi świadectwami pracy.

(odpowiedź na odwołanie k. 13).

Ostatecznie wnioskodawca poparł odwołanie i oświadczył, że nie kwestionuje hipotetycznego wyliczenia kapitału początkowego, przedstawionego przez ZUS przy przyjęciu wynagrodzeń zastępczych innego pracownika K. M. (1).

(oświadczenie wnioskodawcy - e - protokół z dnia 8 marca 2017 roku 00:00:40 -00:01:55)

Organ rentowy w toku całego procesu wnosił o oddalenie odwołania.

(niesporne)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

M. B. urodził się w dniu (...). W dniu 19 czerwca 1976 roku wnioskodawca ukończył (...) Szkołę Zawodową w K., uzyskując zawód murarza pieców przemysłowych.

Dowód: świadectwo ukończenia (...) Szkoły Zawodowej z dnia 19 czerwca 1976 roku k. 21- 22

W okresie od dnia 21 czerwca 1976 roku do 31 marca 1991 roku M. B. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w L. Oddział w W. na stanowisku murarza pieców przemysłowych.

W trakcie tego zatrudnienia wnioskodawca korzystał z urlopu bezpłatnego w okresie od dnia 15 września 1987 roku do dnia 24 lutego 1989 roku, przy czym w okresie od dnia 18 września 1987 roku do dnia 12 grudnia 1988 roku z uwagi na zatrudnienie przez firmę (...) na podstawie kontraktu realizowanego przez firmę (...) wykonywał czynności murarza za granicą na budowie eksportowej w Kuwejcie.

Dowód: akta osobowe k 42: pismo z dnia 5 grudnia 1988 roku k. 85 akt osobowych - k. 42, pismo z dnia 10 grudnia 1988 roku k. 7 akt ZUS, aneks do umowy o pracę z dnia 15 lutego 1988 roku k. 8 akt ZUS, przesłuchanie wnioskodawcy e - protokół z dnia 8 marca 2017 roku 00:06:18 - 00:08:26 w zw. z wyjaśnieniami e - protokół z dnia 26 września 2016 roku 00:00:33- 00:15:42)

Po powrocie do kraju wnioskodawca wykorzystał przysługujący mu urlop wypoczynkowy za (...) w wymiarze 59 dni roboczych.

Dowód: pismo z dnia 5 grudnia 1988 roku k. 85 akt osobowych - k. 42, przesłuchanie wnioskodawcy e - protokół z dnia 8 marca 2017 roku 00:06:18 - 00:08:26 w zw. z wyjaśnieniami e - protokół z dnia 26 września 2016 roku 00:00:33- 00:15:42)

W dniu 24 lutego 2004 roku M. B. wystąpił z wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego.

(wniosek k. 1 akt ZUS)

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2005 roku ZUS I Oddział w Ł. dokonał ustalenia kapitału początkowego wnioskodawcy. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1984 roku do 31 grudnia 1993 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 104,80%. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy uwzględnił 22 lata, 4 miesiące i 20 dni okresów składkowych oraz 5 miesięcy i 21 dni okresów nieskładkowych. Uwzględniając średnie dalsze trwanie życia i wysokość 24% kwoty bazowej na poziomie 293,01 zł kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 120.361,01 zł.

Organ nie uwzględnił urlopu bezpłatnego od dnia 15 września 1987 roku do dnia 24 lutego 1989 roku oraz dochodów z okresu pracy na budowie eksportowej z uwagi na nie wystarczające udokumentowanie.

(decyzja k. 25-27 akt ZUS)

Decyzją z dnia 9 czerwca 2009 roku ZUS I Oddział w Ł. ponownie dokonał ustalenia kapitału początkowego wnioskodawcy. Do wartości kapitału początkowego ZUS przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.279,49 zł. Okres składkowy wyniósł: 23 lata, 7 miesięcy, 15 dni zaś nieskładkowy: 5 miesięcy, 21 dni. Uwzględniając

średnie dalsze trwanie życia i wysokość 24% kwoty bazowej na poziomie 293,01 zł kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniósł 125.625,72 zł. Organ nie uwzględnił okresu urlopu bezpłatnego od dnia 15 września 1987 roku do dnia 17 września 1987 roku oraz od dnia 13 grudnia 1988 roku do dnia 24 lutego 1989 roku.

(decyzja k. 43-45 akt ZUS)

Decyzją z dnia 27 listopada 2014 roku ZUS I Oddział w Ł. ponownie dokonał ustalenia kapitału początkowego wnioskodawcy. Wartość kapitału początkowego ulega przeliczeniu zgodnie z ustawą z dnia 21 czerwca 2013 roku i wyniosła 128.144,17 zł. Ponadto organ rentowy poinformował, że za okres eksportu od 18 września 1987 roku do 12 grudnia 1988 roku przyjęto minimalne wynagrodzenie, gdyż przedłożone zaświadczenie z wykazanymi zarobkami zastępczymi nie obejmuje ściśle okresu pracy wnioskodawcy na budowie eksportowej.

(decyzja k. 53 akt ZUS)

Decyzją z dnia 17 marca 2016 roku ZUS I Oddział w Ł. ponownie dokonał ustalenia kapitału początkowego wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 roku w kwocie 131.914,53.

(decyzja k. 63 akt ZUS)

Zaskarżoną decyzją z dnia 29 czerwca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił ponownego ustalenia kapitału początkowego M. B. na dzień 1 stycznia 1999 roku wskazując, że przedłożone zaświadczenie z Urzędu Pracy nie powoduje zmiany naliczenia kapitału początkowego. Okres pobierania zasiłku został zaliczony decyzją z dnia 17 marca 2016 roku.

(decyzja k. 67 akt ZUS).

Wnioskodawca od 15 września 1987 roku do 24 lutego 1989 roku przebywał na budowie eksportowej. W tym okresie K. M. (1), zatrudniony był w (...) Przedsiębiorstwie (...), na takim samym stanowisku co M. B. i z taką samą stawką, czyli pracował na stanowisku murarza pieców przemysłowych. W aktach osobowych K. M. znajdują się dokumenty potwierdzające jego kwalifikacje na zajmowanym stanowisku.

K. M., pisząc podanie o przyjęcie go do pracy w Przedsiębiorstwie podał, że chce być zatrudniony jako murarz pieców przemysłowych.

We wniosku o przeszerogowanie do wyżej stawki od dnia 1.08.1985 roku wskazuje się K. M. jako pracownika, mającego doświadczenie przy pracy na kotłach i piecach. Podobnie, w protokole oceny pracy z 28.02.1985 roku wskazano, że K. M. pracował przy modernizacji pieca (...)36 i wykonywał tam roboty murarskie.

Na dokumentach znajdujących się w aktach osobowych K. M. różnie wskazane jest stanowisko pracy tej osoby. Raz jest napisane murarz, a w innym miejscu monter.

K. M. (1) był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) do 15.06.1993 roku.

Wynagrodzenia K. M. za lata 1983-1993 ujęte są na listach płac.

Dowód: akta osobowo-płacowe K. M. (1) k 70

Wnioskodawca po powrocie z budowy eksportowej z Kuwejtu zajął to samo stanowisko co przed wyjazdem tj. murarza pieców przemysłowych.

(...) Rp -7 zarobkami zastępczymi, dotyczącymi K. M. (1), został wystawiony w 2001 roku. Wpisano wówczas stanowisko murarz monter oraz końcowy okres, którego zarobki miały być w druku wykazane – na 15.06.1993 rok.

Dowód: przesłuchanie wnioskodawcy e - protokół z dnia 8 marca 2017 roku 00:06:18 - 00:08:26 w zw. z wyjaśnieniami e - protokół z dnia 28 grudnia 2016 roku 00:00:44- 00:10:352, druk RP 7 w aktach ZUS

Przyjmując wynagrodzenie zastępcze pracownika wykonującego pracę w kraju, w okresie zatrudnienia M. B. za granicą (od dnia 18 września 1987 roku do dnia 12 grudnia 1988 roku), na podstawie kart wynagrodzeń K. M. (1) hipotetyczny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wnioskodawcy, wyniósł **118,99%** z lat 1984 - 1993 (dotychczasowy wskaźnik z tych lat wynosił 107,88%). Wartość hipotetycznie wyliczonego kapitału początkowego z uwzględnieniem dokumentacji zastępczej wynosi: 140.993,49 zł.

Łącznie, na dzień 1 stycznia 1999 roku ogólny staż ubezpieczeniowy wnioskodawcy wynosił 24 lata 5 miesięcy i 3 dni okresów składkowych oraz 5 miesięcy i 21 dni okresów nieskładkowych.

(wyliczenie k. 74- 77akt ZUS)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Odwołanie jest zasadne częściowo.

Stosownie do art. 173 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy na dzień wejścia w życie ustawy.

Zgodnie z art. 174 ust. 1 ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego, w myśl ust. 3 art. 174 w brzmieniu obowiązującym od 23 września 2011 r., ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Na podstawie art. 15 ust. 1 podstawę wymiaru emerytury stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Ust. 6 art. 14 stanowi, że na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

W myśl art. 15 ust. 2a jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

W rozpoznawanej sprawie spór sprowadzał się do wysokości zarobków, osiąganych przez wnioskodawcę, kiedy to był zatrudniony za granicą. Żądanie wnioskodawcy dotyczyło przyjęcia do podstawy wymiaru zarobków osiąganych w tym czasie przez pracownika zatrudnionego na tym samym lub podobnym, co wnioskodawca, stanowisku.

Odnosząc się do powyższej kwestii wskazać należy, że zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011, Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub

innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. obowiązuje od 23 listopada 2011 r. i ma zastosowanie do wniosków w sprawach świadczeń złożonych od daty jego wejścia w życie. Zastąpiło ono rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr 10, poz. 49, ze zm.), które dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości określało w sposób podobny. I tak zgodnie z § 20 pkt. 1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. - mającym zastosowanie w sprawie odwołującego się - środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobku lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury lub renty dla pracowników były zaświadczenia zakładów pracy wystawione według wzoru ustalonego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo legitymacja ubezpieczeniowa, zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokości osiągniętych zarobków.

Do wnioskodawcy mają nadto zastosowanie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent, z dnia 1 kwietnia 1985 r. (t.j. Dz.U. z 1989 r., Nr 11, poz. 63, ze zm.).

W myśl § 10 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1985 r., jeżeli w okresie, z którego wynagrodzenie przyjmuje się do ustalenia podstawy wymiaru, pracownik był zatrudniony za granicą, do ustalenia podstawy wymiaru przyjmuje się za okresy tego zatrudnienia:

- 1) kwoty, od których za te okresy opłacono składkę na ubezpieczenie społeczne w kraju, albo
- 2) jeżeli okres zatrudnienia za granicą przypada przed dniem 1 stycznia 1991 r. - kwoty wynagrodzenia przysługującego w tych okresach pracownikowi zatrudnionemu w kraju w takim samym lub podobnym charakterze, w jakim pracownik był zatrudniony przed wyjazdem za granicę.

W niniejszej sprawie wnioskodawca jako okresy, z których ma być obliczona podstawa wymiaru jego kapitału początkowego, wskazał okres pracy za granicą wykonywanej w pełnym wymiarze czasu. Niekwestionowanym było, że za pracę wykonywaną za granicą w wymiarze pełnego etatu wnioskodawca otrzymywał wynagrodzenie. Tym samym, na podstawie przywołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1985 roku, dopuszczalnym stało się zastąpienie rzeczywistego wynagrodzenia wnioskodawcy, którego nie był on w stanie udowodnić dokumentami płacowymi, wynagrodzeniem innego pracownika zatrudnionego w tym okresie w kraju w takim samym lub podobnym charakterze.

Mając powyższe na uwadze Sąd w niniejszej sprawie przeprowadził postępowanie dowodowe, obejmujące analizę dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych ubezpieczonego, aktach osobowych K. M. (1) zatrudnionego - podobnie jak powód na stanowisku murarza pieców przemysłowych oraz dopuścił dowód z przesłuchania ubezpieczonego, co pozwoliło w sposób wszechstronny przeanalizować zasadność żądań M. B..

Zdaniem Sądu nie zachodziły przeszkody do przyjęcia zarobków K. M., bowiem załączona do akt dokumentacja osobowo-płacowa tej osoby potwierdza stanowisko wnioskodawcy. Bez znaczenia pozostaje fakt, że na dokumentach wpisywane było jeden raz stanowisko murarz a innym razem stanowisko monter. Analiza całości akt pozwoliła Sądowi dojść do przekonania, że K. M. był, podobnie jak M. B., murarzem pieców przemysłowych.

Ponadto Sąd zauważa, że druk RP-7 z zarobkami zastępczymi został wydany w 2001 roku i dostarczony przez wnioskodawcę do ZUS. Wprawdzie w dokumencie tym podano, że opisane zarobki obejmują okres od 15.09.1987 do 15.06.1993 roku, jednak w tabeli ujęto tylko lata 1987,1988 i 1989. Data 15.06.1993 roku została wpisana prawdopodobnie pomyłkowo i jest to dzień, w którym ustało zatrudnienie K. M. (1).

Przyjmując wynagrodzenie zastępcze pracownika wykonującego pracę w kraju w okresie zatrudnienia M. B. za granicą (od dnia 18 września 1987 roku do dnia 12 grudnia 1988 roku) ustalono na podstawie kart wynagrodzeń K. M. (1) hipotetyczny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wnioskodawcy, który to wyniósł 118,99% z lat 1984 - 1993 (dotychczasowy wskaźnik z tych lat wynosi 107,88%). Na podstawie przedłożonych kart

wynagrodzeń za okres od dnia 18 września 1987 roku do dnia 12 grudnia 1988 roku - zarobki zastępcze - przeliczono wysokość kapitału początkowego. Wartość hipotetycznie wyliczonego kapitału początkowego z uwzględnieniem dokumentacji zastępczej wynosi: 140993,49 zł.

Przy przyjęciu za podstawę wymiaru składek dochodów wnioskodawcy z najkorzystniejszych lat przez niego przepracowanych 1984 – 1993, ustalonych także w oparciu o wynagrodzenia przysługujące w okresach jego pracy za granicą pracownikowi zatrudnionemu w kraju w podobnym charakterze, w jakim wnioskodawca był zatrudniony przed wyjazdem za granicę, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wzrósł do **118,99%**, zaś wartość kapitału początkowego wyniosła 140.993,49 zł.,

Tym samym zostały spełnione przesłanki do ponownego ustalenia kapitału początkowego, przyjmując za właściwe wynagrodzenie zastępcze pracownika za okres od dnia 18 września 1987 roku do dnia 12 grudnia 1988 roku, wynikające z druku RP - dotyczącego K. M. (1).

Co do pozostałego okresu urlopu bezpłatnego tj. od 15 września 1987 roku do 17 września 1987 roku i od 13 grudnia 1988 roku do dnia 24 lutego 1989 roku to nie było możliwe zaliczenie go do okresu składkowego. Stanowisko to jest zgodne z uchwałą składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 22 maja 2013 roku wydana w sprawie III UZP 1/13. Zgodnie z nim okres urlopu bezpłatnego, udzielonego pracownikowi w macierzystym zakładzie pracy, w wymiarze równym liczbie nieudzielonych w czasie zatrudnienia za granicą dni wolnych od pracy, przewidziany w § 9 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicę w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (t.j. Dz.U. z 1986 r. Nr 19, poz. 101 ze zm., od dnia 10 lipca 1990 r. § 10 ust. 4 tego rozporządzenia, t.j. Dz.U. z 1990 r. Nr 44, poz. 259 ze zm.), nie stanowi okresu składkowego przewidzianego w art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.)

Oznacza to, że po powrocie z pracy na budowie eksportowej pracownicy związani byli jednym stosunkiem pracy - z macierzystym zakładem pracy, regulowanym przepisami Kodeksu pracy. Jeżeli wykorzystywali wówczas nieudzielone podczas pracy za granicą dni wolne w naturze i byli zwolnieni z obowiązku świadczenia pracy u macierzystego pracodawcy, uzyskiwali urlop bezpłatny w wymiarze odpowiadającym liczbie „odbieranych” dni wolnych na zasadach przewidzianych w art. 174 § 2 k.p., uwzględniających, że urlop bezpłatny nie jest wliczany do stażu mającego wpływ na uprawnienia pracownicze. Nie ma przepisu szczególnego, nakazującego lub tylko pozwalającego na odmienne traktowanie urlopu udzielanego na podstawie § 10 ust. 4 rozporządzenia. Co więcej, w przepisach rozporządzenia nie przewidziano, że o okres urlopu bezpłatnego udzielonego przez macierzystego pracodawcę w wymiarze nieudzielonych dni wolnych z tytułu pracy za granicą przedłuża się okres urlopu bezpłatnego wliczanego do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Przeciwnie, okres, od którego zależą uprawnienia pracownicze, to tylko ten okres, o którym mowa w § 4 ust. 1 rozporządzenia, czyli okres urlopu bezpłatnego udzielonego na czas skierowania do pracy za granicą i przypadający bezpośrednio po nim okres niezdolności do pracy. Tylko te okresy objęte były regulacją stanowiącą *lex specialis* wobec art. 174 k.p.

Innymi słowy to, co obciążało jednostkę kierującą, nie obciążało macierzystego pracodawcy. Okres urlopu bezpłatnego po zakończeniu pracy za granicą nie jest okresem zatrudnienia pracownika przez jednostkę kierującą, nie jest też okresem zatrudnienia przez macierzystego pracodawcę.

Oznacza to, że okres od dnia 15 września 1987 roku do dnia 17 września 1987 roku oraz od dnia 13 grudnia 1988 roku do dnia 24 lutego 1989 roku nie mógł być uwzględniony zgodnie z żądaniem wnioskodawcy, ponieważ nie stanowi on okresu składkowego przewidzianego w art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.)

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że wysokość kapitału początkowego M. B., na dzień 1 stycznia 1999 roku wynosi 140.993,49 zł, przy przyjęciu

wskaźnika podstawy wymiaru w wysokości 118,99%. Zaś w pozostałym zakresie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c co do okresu od 15 września 1987 roku do 17 września 1987 roku i od 13 grudnia 1988 roku do dnia 24 lutego 1989 roku należało odwołanie oddalić.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć pełn. ZUS oraz akta rentowe

E.W.